

JESÚS, L'ENVIAT DEL PARE, ENVIA ELS DEIXEBLES, ENS ENVIA A NOSALTRES

per M. TERESA BOTEY I VALLÈS,
monja de Sant Pere de les Puel·les

En l'evangeli d'avui, Jesús crida els deixebles: quin goig per als deixebles, i també això val per a nosaltres, saber que Ell els ha cridat, coneixent-los com els coneixia, i els envia de dos en dos, així expressa la seva voluntat en l'obra de l'evangelització, que sempre parteix de la fraternitat, mai de l'individualisme. Es donaran suport mútuament en la tasca missionera, se sabran enviats, com Jesús, que no va fer pas la seva voluntat, sinó la del Qui l'enviava. Els dona poder sobre els esperits malignes, és a dir, els dona autoritat per alliberar del mal.

La Llum que els deixebles porten, la de Jesús, fa recular la tenebra, la confusió, fruit de l'actuació del maligne, això al llarg de la història, per als deixebles, esdevindrà una lluita aferrissada contra el mal. El bé que es fa en el nom de Jesús acaba triomfant de la foscor del maligne: tot acabarà bé, com deia Juliana de Norwich: ens cal una confiança plena i esperançada en la força del poder de Jesús. Els fa unes recomanacions sobre l'estil que vol per als evangelitzadors: no prendran res per al camí: **els vol lliures**, ancorats només en Jesús, pendants del Mestre, tot la resta no cal.

L'únic imprescindible: **la confiança en Jesús**, que és Aquell qui els ha cridat, per enviar-los. Ni pa, ni sarró, ni diners... Avui també val la recomanació de Jesús, que vol configurar-nos al seu estil: ni pa, ni sarró, ni diners... Si no, com podem transmetre la bona nova d'Aquell qui no té un lloc on reposar el cap?

En què ens recolzem? O en qui ens recolzem? És veritat que ens recolzem únicament en Jesús? La utopia del Regne no es va fent amb diners, ja que els seguidors de Jesús no acumularan tresors a la terra. Els diners són i donen un poder fictici, que allunya de la gent. També vestiran a l'estil dels pobres... Recomnacions que els ajudaran a viure des de l'amor, al costat dels febles, a prop del poble, amb mitjans senzills, sense privilegis, des de l'amor vulnerable que els farà propers.

Continua l'evangeli dient que els dotze se'n van anar i predicaven a la gent que es convertissin. Treien molts dimonis i guarien malalts amb aquest equipament. Revestits de pobresa i del poder de Jesús és com van fer recular la foscor —treien molts dimonis— i guarien les nafres amb l'ungüent de la bondat compassiva que se'ls encomanava del tracte amb el Mestre.

Que en el nostre tracte sovintejat amb Jesús i dòcils a la seva paraula ens deixem configurar al seu estil per escampar la bona nova del Regne. avui, en la nostra societat.